

**TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN
VAN DE ORDES VAN HET RECHTSGEBIED
VAN HET HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN**

4° KAMER

Inzake TAA/SA/0043/2011

Mr.
Advocaat bij de balie te
Kantoor houdende te

I. De procedure

De Voorzitter van de Tuchtraad heeft Mr. bij aangetekend schrijven van 29 juli 2011 opgeroepen om te verschijnen voor de Tuchtraad voor advocaten van de Ordes van het rechtsgebied van het Hof van Beroep te Antwerpen op de zitting van donderdag 8 september 2011 te 14u.

Op de zitting was Mr. persoonlijk aanwezig en heeft hijzelf zijn verdediging waargenomen.

De Tuchtraad heeft op verzoek van meester de zaak op genoemde zitting met gesloten deuren behandeld.

Stafhouder van de Orde van Advocaten te werd ter zitting in zijn verslag gehoord.

De uitspraak gebeurt met gesloten deuren.

II. Tenlasteleggingen :

Mr. werd opgeroepen om zijn verdediging waar te nemen en om uitspraak te horen doen over de volgende feiten die hem ten laste worden gelegd :

"Wegens inbreuk op de beginselen van waardigheid, kiesheid en rechtschapenheid die aan de grondslag liggen van de uitoefening van het beroep van advocaat, artikel 455 en 456 van het Gerechtelijk Wetboek.

- door zijn cliënte Mevr. sedert december 2009 tot 28.10.2010 te hebben voorgehouden dat hij namens haar de NV Telenet had gedagvaard en te hebben nagelaten haar belangen met de nodige diligentie te behartigen.

- door op 15.02.2010 aan zijn cliënten te hebben meegedeeld dat hij onmiddellijk een dagvaarding zou uitbrengen, zonder daarvoor ooit het nodige te hebben gedaan, hun herhaalde vragen naar de stand van de procedure niet te hebben beantwoord, hen te hebben voorgehouden dat in september 2010 een deskundige zou worden aangesteld en om, hierover door zijn Stafhouder geïnterpelleerd, op een bedrieglijke wijze getracht te hebben de schuld bij zijn cliënte te leggen die hem nooit de gevraagde stukken zouden hebben bezorgd.

De bedoelde cliënten betreffen dhr. S en mevr. V

Met betrekking tot deze feiten werd tevens uitdrukkelijk verwezen naar artikel 456 van het Gerechtelijk Wetboek.

III. Beoordeling van de tenlasteleggingen :

1. De feiten :

A) De zaak van mevrouw B t/NV Telenet :

Op 3 september 2010 richtte mevr. B een schrijven aan de Heer Stafhouder waarin zij verslag uitbracht van de behandeling van haar zaak tegen de NV Telenet, waarvoor zij beroep had gedaan op de tussenkomst van Mr. X

Samengevat kwam het er op neer dat zij in augustus 2009 van Telenet een gratis sim-kaart had gekregen.

Later bleek dat er met deze sim-kaart was getelefoneerd naar Kosovo zodat haar een bedrag van bijna 800 € werd in rekening gebracht.

Op haar aangerekende brieven aan Telenet kwam geen behoorlijke reactie en inmiddels was de rekening opgelopen tot 1.600 €.

In november 2009 werd beroep gedaan op de tussenkomst van Mr. X

Mevr. B was een kennis van de vader van Mr. X

Op 24 november 2009 richtte Mr. X een schrijven aan mevr. B waarin letterlijk wordt vermeld :

"Er zit niets anders op dan Telenet te dagvaarden voor de Vrederechter, teneinde deze zaak volledig te den(sic) uitspitten.

Ik gaf mijn deurwaarder opdracht om tot betekening van de dagvaarding over te gaan en wacht thans zijn berichten af.

Mag ik u verzoeken, ter dekking van mijn onmiddellijke kosten van dagvaarding en erelonen, de som van 400 € over te schrijven op mijn bankrekening."

Dat mevr. **B** het bedrag van 400 € aan Mr. **X** storte op 25 november 2009 zoals blijkt uit stuk 2 van de bundel.

Dat de Stafhouder Mr. **X** op 14 september 2010 kopie van de klachtbrief toezond, waarop Mr. **X** op 21 september 2010 reageerde dat hij het nodige doet en dezelfde week nog antwoord bezorgen zal.

Dat gezien de Stafhouder geen enkel verder nieuws bekwam, hij op 7 oktober 2010 per kerende antwoord vroeg vanwege Mr. **X** die aldus op 12 oktober 2010 respons gaf waarin hij vooropstelt dat hij contacten heeft gelegd met Telenet en getracht heeft minnelijk één en ander tot stand te brengen.

In dit schrijven vermeldt Mr. **X** woordelijk :

"Nooit, ik herhaal nooit, heb ik gezegd dat de zaak is/was voorgekomen en dat het vonnis nakend was."

Deze overweging kan onmogelijk met de werkelijkheid overeenstemmen gezien het hogervermelde schrijven van 24 november 2009, door Mr. **X** aan mevr. **B** gericht, waarin hij woordelijk schreef :

"Ik gaf mijn deurwaarder opdracht om tot betekening van de dagvaarding over te gaan en wacht thans zijn berichten af."

Aldus is het mogelijk geweest dat mevr. **B**, zoals uiteengezet in haar geschriften aan de Stafhouder dd. 3 september 2010 en 15 september 2010 vruchteloos inlichtingen heeft trachten in te winnen bij gerechtelijke instanties, zijnde de griffie van het Vrederecht te . . . en de griffie van de rechtbank te . . . op de diensten van het kort geding.

Het staat alleszins vast dat wat Mr. **X** verklaarde te hebben gedaan in zijn geschriften dd. 24 november 2009 *"Ik gaf mijn deurwaarder opdracht om tot betekening van de dagvaarding over te gaan"*, niet deed en aldus zijn cliënte in de waan bracht dat de zaak hangende was voor de rechtbank, terwijl dit bleek volkomen onjuist te zijn.

Dat de verdere stukkenbundel voldoende aantoont dat de betichting zoals geformuleerd in de geschriften van 29 juli 2011, uitgaande van de Voorzitter van de Tuchtraad en gericht aan Mr. **X** onniskenaar is bewezen.

Dat overigens de dagvaarding uiteindelijk slechts werd betekend op 28 oktober 2010, hetzij bijna 2 maanden nadat mevr. **B** bij de Stafhouder had klacht neergelegd en 11 maanden nadat Mr. **X** op 24 november 2009 aan mevr. **B** had geschreven dat hij de opdracht om dagvaarding te betekenen aan de deurwaarder had gegeven.

Ter zitting van 8 september 2011 heeft mevr. **B** aan de Tuchtraad gedetailleerd verslag uitgebracht omtrent de feiten en de wijze van handelen van Mr. **X**

B) De zaak dhr. S en mevr. V tegen de firma E

Met een brief van 16 maart 2011 brachten de dhr. S en mevr. V de Heer Stafhouder op de hoogte van hun klacht tegen Mr. X

In essentie kwam het er op neer dat Mr. X instructie had ontvangen om namens hen dagvaarding te betekenen lastens de firma E

Ook zij waren kennissen van vader X

Een provisie van 750 € werd gestort op 11 december 2009.

Op 22 oktober 2009 schreef Mr. X aan de cliënten :

"Ik vrees derhalve dat een procedure zal moeten opgestart worden. waarvoor ik eerdaags het nodige zal doen."

Na de storting van de provisie bleef het stil en op 1 februari 2010 werd door dhr. S aan Mr. X gemaild :

"Mijn vrouw en ik vroegen ons af, of u reeds iets hebt vernomen vanwege de firma E. Het is nu toch ongeveer een tweetal maanden geleden dat we hier samen zaten."

Dezelfde dag antwoordde Mr. X per mail :

"Ik stuur u alles morgen door."

Op 15 februari 2010 mailde dhr. S aan Mr. X :

"Wij volgen uw raad op, u mag van ons zeker dagvaarden."

Mr. X mailde diezelfde dag, zijnde 15 februari 2010 :

"Ik doe deze week nog het nodige en houd u stipt op de hoogte."

Op 14 juni 2010 mailde dhr. S aan Mr. X

"Sorry voor het lastigvallen, maar mijn vrouw en ik hadden graag eens geweten hoever we staan met de zaak."

"We proberen wel van u zo weinig mogelijk te storen, maar af en toe gaat het er wel eens over in een gesprek en we kunnen niets zeggen."

"Zou u ons kunnen up daten aub."

Mr. X antwoordt per e-mail op 22 juli 2010 :

"Verontschuldig mij dat ik zo laat antwoord, maar door computerproblemen heb ik wat achterstand opgelopen.

In september zal een deskundige aangesteld worden door de rechtbank.

Ik vertrek morgen in vakantie, maar laat u zeker in de loop van de maand augustus iets weten."

Op 31 januari 2011 mailt dhr. S aan Mr. J X :

"Het is nu ongeveer een jaar geleden, dat u de procedure zou hebben opgestart, en wij vragen ons af of er reeds vorderingen zijn in de zaak

Volgens uw laatste mail in juli, zou er een gerechtsexpert worden aangesteld in september maar die hebben we nog niet gezien of gehoord."

Mr. X antwoordt op 31 januari 2011 :

"In goede orde ontfing ik uw mail die ik volledig onderschrijf.

Vandaag uiterlijk morgen neem ik met u telefonisch contact op."

Aanvang februari 2011 heeft Mr. X telefonisch contact opgenomen met zijn cliënten, met melding dat hij een gerechtsexpert had gevonden, maar dat deze nog moest worden beëdigd en er moest nog twee à drie weken geduld uitgeoefend worden.

Gezien er verder niets werd vernomen hebben de cliënten op donderdag 10 maart 2011 zelf een bezoek gebracht aan het gerechtsgebouw, waar de griffiers gezocht hebben naar eventuele opgestarte procedures, maar niets bleken te vinden.

Er werd nazicht en navraag gedaan bij de Vrederechten bevoegd voor en voor de Rechtbank van Eerste Aanleg.

Op 16 maart 2011 werd dan klacht neergelegd.

Wanneer dan Mr. J X wordt geïnterpelleerd stelt hij voorop dat hij de procedure niet heeft kunnen aanvatten omwille van het feit dat hij niet over de noodzakelijke stukken daartoe beschikte.

Aldus blijkt o.m. uit het proces-verbaal van verhoor dd. 4 mei 2011 hetwelk door Mr. O werd opgesteld.

Reeds in zijn brief van 29 maart 2011, gericht aan de Heer Stafhouder (stuk 5), werd door Mr. X melding gemaakt van brieven dd. 12 november 2009, 27 april 2010, 24 juni 2010 en 17 september 2010.

Dhr. en mevr. $S-V$ zijn formeel dat zij deze brieven nooit hebben ontvangen.

Wat alleszins opvalt is dat behoudens de initiële brieven van 22 oktober en 12 november alle briefwisseling tussen Mr. \times en de cliënten per e-mail gebeurde.

Op 22 oktober heeft Mr. \times per e-mail aan cliënten geschreven dat hij eerderdaags het nodige doet om procedure op te starten in de daaropvolgende e-mails wordt er geen jota neergeschreven waarbij enig stuk wordt opgevraagd.

Op 15 februari 2010 schrijft Mr. \times per e-mail dat hij deze week nog het nodige doet.

Deze twee e-mails wijzen er op dat op dat ogenblik de advocaat van dhr. en mevr. $S-V$ mocht geacht in bezit te zijn van alle nodige elementen en documenten die het inleiden van de procedure dienden mogelijk te maken.

Het komt dan ook onbegrijpelijk voor dat er plots vanaf 27 april 2010 brieven – geen e-mails – tevoorschijn komen waarbij telkens op stukken zou zijn aangedrongen.

Ook in deze zaak blijken de cliënten in de waan te zijn gebracht dat er dagvaarding werd uitgebracht, wat concreet niet gebeurde.

Deze feiten werden ter zitting van 8 september 2011 door mevr. \checkmark nog eens mondeling voor de Raad uiteengezet.

2. Ten gronde :

De gedragingen van Mr. \times in beide dossiers vertonen een grote analogie.

Telkens wordt aan de cliënten voorgehouden dat procedure werd ingeleid of zal worden ingeleid.

In werkelijkheid gebeurt dit niet en worden de cliënten ofwel in het ongewisse gelaten, ofwel misleid.

Alleszins worden hun zaken niet lege artis benaarstigd en behandeld.

Wanneer dan de Stafhouder in de zaak van mevr. B op 21 oktober 2010 er op wijst dat een ootmoedig mea culpa beslist binnen de door Mr. \times bij toepassing van artikel 455 van het Gerechtelijk Wetboek opgelegde plicht tot waardigheid beter zou kaderen dan het opdissen van ongeloofwaardige verhalen, dan meent Mr. \times daarop in zijn geschriften van 26 oktober te moeten reageren met de melding dat volgens hem een mea culpa er op neerkomt dat hij fout bekent en dat zulks niet aan de orde is.

Uit de behandeling van beide dossiers en uit de concrete reactie van Mr. X op de brieven van de Stafhouder, alsook uit zijn verweer, blijkt dat deze het blijkbaar moeilijk heeft om te begrijpen op welke wijze een advocaat zijn beroep dient uit te oefenen en manifest zich niet bewust is van de wijze waarop de belangen van cliënten op een behoorlijke wijze dienen te worden behartigd, met inachtneming van elementair respect voor de waarheid en zorg voor de snelle afwikkeling van de taken die men op zich neemt.

Dat het in geen geval kan aanvaard worden dat cliënten in de waan worden gebracht dat er procedures zijn ingeleid wanneer zulks niet met de werkelijkheid overeenstemt en dat het fundamenteel en essentieel is dat in de berichtgeving van de advocaat aan de cliënten er op een duidelijk wijze wordt gecommuniceerd en dat wat wordt geschreven volkomen waarheidsgetrouw is.

Dat een advocaat gehouden is tot een middel- of inspanningsverbintenis en er duidelijk daaromtrent tekortkomingen waren.

Dat door deze essentiële wijze van handelen te miskennen de beginselen van de waardigheid, de kiesheid en de rechtschapenheid, die aan de grondslag liggen van de uitoefening van het beroep van advocaat, op schromelijke wijze werden miskend.

Eén en ander wordt nog erger gemaakt door het blijkbaar totaal ontbreken van enig besef en/of begrip van foutief gedrag in hoofde van Mr. X, die eerder de schuld bij zijn cliënten legt door voorop te stellen dat de gevraagde stukken nooit zouden zijn bezorgd.

3. De beslissing

Hoewel Mr. X een volledig blanco tuchtrechtelijk verleden heeft, kan de Tuchtraad niet anders dan vaststellen dat de wijze van handelen van Mr. X in de twee zaken, waarvan de Tuchtraad heeft kennis genomen, niet van aard is om te doen verhoppen dat zijn gedragingen naar de toekomst toe op volledig andere wijze zullen geïnspireerd zijn, indien hem geen ernstige sanctie wordt opgelegd, dewelke hem hopelijk zal doen begrijpen dat de gedragingen van een advocaat niet te rijmen zijn met datgene waarvan de Tuchtraad thans kennis heeft genomen.

Hoewel de initiële omschrijving van de advocaat "*vir bonus, dicendi peritus*" (Cicero), geen volledige omschrijving is van de advocaat in de 21e eeuw, toch blijft het fundamenteel en essentieel dat een advocaat de beginselen van waardigheid, kiesheid en rechtschapenheid hoog in het vaandel houdt.

Dat kan verwezen worden naar de verklaringen van de cliënten ter zitting, die éénieder - behoudens Mr. X - als een pijnlijke, schrijnende en striemende aanklacht heeft ervaren.

Dat het hem manifest niet raakt dat zijn inertie en de wijze waarop hij de dossiers (niet) behandelt, zorg en kommer veroorzaakt bij de cliënt, van wie hij het rechtmatig vertrouwen dat deze in zijn advocaat mag stellen, op flagrante wijze beschaamt.

Dat kan opgemerkt worden dat beide cliënten - initieel althans - meester X zeker geen kwaad hart toedroegen, gezien ze zich tot hem hebben gewend gezien ze zijn vader kenden.

De gedragingen en de handelwijze van Mr. X zoals ze blijken uit de aan de Tuchtraad voorgelegde dossiers, wijzen op een tekort aan fundamenteel inzicht op de wijze waarop advocaten de belangen van hun cliënten dienen te behartigen.

Om hieraan te verhelpen en naar de toekomst toe verdere problemen van dezelfde aard te vermijden, meent de Tuchtraad dat het noodzakelijk is, mede ingevolge het feit dat Mr. X op geen enkel ogenblik enig spijt heeft uitgedrukt en blijkbaar zich niet bewust is van de misstanden die zich voordoen bij de behandeling van zijn dossiers, om een schorsing van één maand te moeten opleggen.

Gezien het hogervermelde kan daaromtrent geen uitstel overwogen worden.

DE TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN VAN DE ORDE VAN HET
RECHTSGEBIED VAN HET HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN.

Rechtsprekend in tuchtzaken, in eerste aanleg en tegensprekelijk, verklaart de tenlasteleggingen tegen Mr. X bewezen,

Veroordeelt hem tot een schorsing van één maand.

Hebben deelgenomen aan de behandeling, de beraadslaging en de uitspraak :

- Stafhouder M. VANBUUL, Voorzitter
- De assessoren :
 - Mr. J. Deprez, advocaat te Antwerpen
 - Mr. M. Witters, advocaat te Hasselt
 - Mr. W. Van Bosstraeten, advocaat te Antwerpen
 - Mr. M. Schuurmans, advocaat te Mechelen

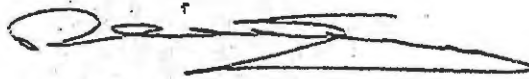
Was aanwezig bij de behandeling en bij de uitspraak :

- De secretaris :
 - Mr. M. De Troetsel, advocaat te Antwerpen

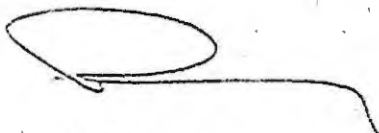
Aldus gewezen en uitgesproken te Antwerpen op 20 oktober 2011

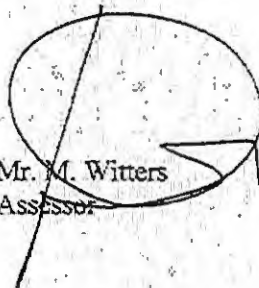
Mr. M. Vanbuul
Voorzitter

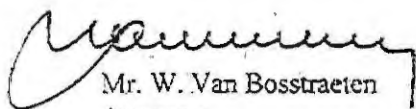
Mr. M. De Troetsel
Secretaris

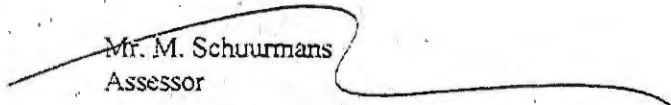
Mr. J. Deprez
Assessor

Mr. M. Witters
Assessor

Mr. W. Van Bosstraeten
Assessor

Mr. M. Schuurmans
Assessor